

til at tage nogle andre Punkter med, navnlig med Hensyn til, hvad der er yttret af mig. Det ene af disse Punkter angik den Betragtning, jeg havde gjort gjældende, at man ved at gaae ind paa Udbalgets Forslag om de 3000 Rd. til utilstrækkeligt lønnede geistlige Embedsmænd netop vilde blive i det Spør, hvorpaa man var kommet ind ved den Beslutning, der toges ved Besættelsen af Fyens Bispekol. Den ærede Rigsdagsmand mener netop, at det ikke vil være Tilfældet, at man netop nu vil blive i dette Spør, ved ikke at bevillige disse 3000 Rd.; men vor Meningsforskjellighed fremkommer blot derved, at han har troet, at det Spør, som man var staaet ind paa, førte til et andet Maal end det, som jeg efter de Forhandlinger, som dengang fandt Sted, er berettiget til at antage var Hensigten at naae. Maalet, siger den ærede Rigsdagsmand, var at vise, at disse Tiender egentlig vare Statens, uden at man vilde erkjende noget Hensyn til den modsatte Anskuelse; men efter min Opfattelse gif den dagne Beslutning ud paa at naae et Maal, hvorom Alle vare enige, nemlig at Biskopperne for Fremtiden burde sættes paa fast Gage, og saaledes, at man ved Afgjørelsen af dette Spørgsmaal ikke ganske kom til at bryde med nogen af de modstridende Anskuelser, men at man ved at indrømme en Deel af det derved vundne Overflud til kirkeleg Brug, saa at sige formilde den gjorte Foranstaltning; for mig idetmindste — jeg kan kun stille min subjective Formening mod den ærede Rigsdagsmands — traadte det frem som den egentlige Tanke, at man ved den dagne Beslutning søgte at undgaae den skarpe Modsetning mellem de forskjellige Anskuelser. Dersom jeg har Ret heri, saa troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand ogsaa maa indrømme, at vi netop blive paa Sporet ved at gaae den af mig antydede Vej.

Jorsaaavdt den ærede Rigsdagsmand sluttede med at udtale sig om Bestallingerne for de her omhandlede Biskopper og om Betydningen af den kongelige og den ansvarlige Ministers Underkrift, saa maa jeg dog derved bemærke, at forsaavidt han betegnede det som uheldigt, hvad jeg i denne Retning havde ansøgt, saa

forekommer det mig, at det fra mit Standpunkt var en ligefrem Forpligtelse at anføre det ved Afgjørelsen af et Forslag, der var stillet af min Forgjænger i Ministeriet; jeg troer, at jeg vilde have tilsidefat min Pligt, hvis jeg havde undladt det. Men jeg skal dernæst tillade mig at gøre opmærksom paa, at den Slutning, som den ærede Rigsdagsmand har villet drage derfra, navnlig til Forhold af en ganske forskjellig Natur, ikke er berettiget. Det vil for erindres af den ærede Rigsdagsmand, at idet jeg ansøgte dette som min Forgjængers Anskuelse, saa bemærkede jeg derved, at den hele Sag havde en ganske Besskaffenhed; man kunde vel paa den ene Side ikke indrømme, at vedkommende Minister var berettiget til at tage de finansielle Beslutning om den faste Gage, som skulde sættes istedet for Tienden, men paa den anden Side maatte man ogsaa indrømme, at det hele Forhold var af en saadan Natur, at det kunde forståes, at man kunde komme til den Anskuelse, at dette dog i det her nævnte Tilfælde maatte kunne lade sig gøre. Men dette kan ikke drage nogen Folgeslutning med Hensyn til andre Tilfælde, og navnlig ikke med Hensyn til Embedsbesættelser overhovedet. Hvad angaaer den Slutning, som jeg drog af denne Sagens Stilling, saa vil det erindres, at min Udtalelse blot gif ud paa at henstille til Thingets Overbetelse, om det dog ikke, naar Spørgsmaalet kun var om at lade 3 Mænd, som vare udnævnte paa den Maade og under den Forudsætning som omtalt, saaledes nemlig, at de stode i den Formening, at de endelig ville faae de Embedementer, som vare dem tilfagte, tilfagte tildeels endogsaa, inden de havde afgivet deres Beslutning om at ville indtræde i Embederne — om det dog ikke i saadant Tilfælde, som tilmed dog ikke angaaer nogen sær vigtig Sag for Landet, kunde have stift Forblivende ved, hvad der er tilfagt disse tre Mænd, navnlig naar henføres til, at for de to af dem er Forandringen af meget ringe Betydning. En saadan Afgjørelse af Sagen vil, efter min Formening, ikke drage efter sig de betænkelige Følger, som den ærede Rigsdagsmand frygter for. Jeg